

„Глава-та ти и да ѝ тѣжка,
„Ты не ѝ ся давай.
„Ами Добри дѣ отиди,
„Тѣ тукъ ся невиди?
„Нека сега мя расходи,
„Моста да ми убаци.
„Ей го тамо дѣ почива,
„Каза Ненчо жално,
„С' него узаранъ ся случава
„Едно нѣщо чудно.
„Ты незнаешъ що ся случи?
„Той зло испретегли...
„Кога моста ся довърши —
„Отъ него ся свали...
„Надъ него ся страшно свива
„Зла, силна вихрушка —
„Догдѣ видимъ, що тамъ става,
„Отъ моста го трышка!..
„На момци-тѣ Богъ да дава
„Здравье и юнашество:
„Дружина-та го приварва
„Съсъ душѣ подъ моста.
Дѣдо Димо колко бѣше
Веселъ и засмѣянтъ,
Той по-вече милѣяше:
Бѣше добро-душенъ.
Кѣт' помисли, що ѝ в' дома му,
И що тука види,
Дожелѣ му, домилѣ му
И кѣрпи-тѣ извади.
Догдѣ бръкни у пазва си,
Буца му ся испрѣчи:
Тѣжко усѣти у гърди си
И с' сълзи изрѣчи:
„Азъ ще идѣ да го видѣхъ
„Какво му е болно,
„Болкѣ-тѣ му да развидѣхъ,
„Догдѣ ѝ еще рано.